

W POSZUKIWANIU SKARBÓW

Poznajcie głównych bohaterów wyprawy: Hasibe, Monica, Alba, Cristina, Sandra i Vincenzo z pozoru niewiele mają wspólnego z jednookim piratem z Karaibskich Wysp. A jednak, gdybyście mieli okazję poznać ich bliżej, zrozumielibyście co wyróżnia ich z tłumu: to wielkie serca, odwaga i chęć zmiany świata na lepsze.

Ostatnie miesiące to dla naszych bohaterów czas podróży, dosłownie i w przenośni. To pokonywanie własnych słabości, poznawanie obcej kultury i wspinanie się na szczyty własnych możliwości, będąc przy tym wsparciem i inspiracją dla naszej lokalnej społeczności. Projekt, przyniósł jej uczestnikom mnóstwo korzyści także na poziomie osobistym. Dla wielu z nich była to ogromna lekcja samodzielności i niezależności. Dziś, po zakończeniu projektu, zauważają zwiększone szanse na rynku pracy i lepsze perspektywy zawodowe po powrocie do krajów ojczystych. Poprawa znajomości języków obcych, wzrost poczucia własnej wartości oraz chęć aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym to inne cenne zdobycze.

Zapraszamy was w krótką podróż, dzięki której zrozumiecie dlaczego Hasibe, Monica, Alba, Cristina, Sandra i Vincenzo na zawsze zapiszą się w historii naszego regionu. Wspólne stworzyliśmy mapę symbolizującą podróż, którą przebyli wolontariusze

podczas swojego pobytu w Polsce. Mamy nadzieję, że zainspiruje kogoś z was do wzięcia udziału w podobnym projekcie i odnalezienia własnych skarbów...

Aby wsiąść na okręt z nieznaną załogą i wyruszyć w podróż nie mając gotowego scenariusza, trzeba cechować się nie lada odwagą. Pokonanie własnych lęków było dla naszych wolontariuszy pierwszym istotnym elementem podróży. Z zapalem uczyli się „czytać mapę” i poruszać w obcej im kulturze. Wypowiedzieli swoje pierwsze zdania w języku polskim i nawiązywali przyjaźnie z „tubylcami”. Samodzielnie planowali i prowadzili budżet domowy, co stanowi wyzwanie dla niejednego wilka morskiego. Przy wsparciu mentorów oraz koordynatora projektu nabierali pewności i odwagi aby podjąć pierwsze inicjatywy i zacząć dzielić się z innymi skarbami, które ze sobą przywieźli. Pierwszy etap podróży, to także istotny czas na zbudowanie relacji z lokalną społecznością. Zarówno pracownicy szkół, przedszkolaki, uczniowie, seniorzy, jak i mieszkańcy miejscowości do których przyjechali, z zaciekawieniem i pewną dozą nieufności obserwowali pierwsze kroki wolontariuszy w Polsce.

Strach ma wielkie oczy

Stawianie żagli, to etap, w którym wolontariusze z zapałem rozpoczęli współpracę z organizacjami przyjmującymi oraz lokalną społecznością i zaczęli wykonywać powierzone im zadania. Zespół Szkół w Dąbrowie Białostockiej z otwartymi ramionami przywitał Hasi i Monikę, podczas gdy Alba, Cristina, Sandra i Vincenzo zawitali w progi Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Białymstoku. Obie organizacje przyjmujące spotkały się z ogromnym wsparciem i zaangażowaniem ze strony naszych poszukiwaczy skarbów. Uczniowie szkoły w Dąbrowie Białostockiej mieli okazję przekonać się na własnej skórze, że czym innym jest nauka języka angielskiego ze szkolnych podręczników, a czym innym rozmowa z rówieśnikami z innego kraju. Przełamywali barierę językową, uczestnicząc w dodatkowych zajęciach językowych czy treningach sportowych. Tymczasem wolontariusze zdobywali umiejętności pracy w zespole, doświadczenie przy pracy z młodzieżą, uczyli się aktywizacji i animacji. Znaleźli także czas na prowadzenie zajęć w grupie przed-szkolnej oraz wsparcie w zakresie kultury, sztuki, historii i geografii podczas zajęć szkolnych. Mimo, że wiatr nie zawsze był sprzyjający, dzielnie stawiali czoła wszelkim przeciwnościom, ucząc się przy tym radzenia z najmniej oczekiwanyymi sytuacjami.

Wypływając na głębokie morze, pojawiło się miejsce na

Stawiamy żagle

kreatywność. Oprócz asystowania nauczycielom podczas zajęć lekcyjnych, wspierania uczniów w wykonywaniu zadań szkolnych, wolontariusze zaczęli wychodzić z własną inicjatywą, sprawiając przy tym całą masę radości wszystkim spędzającym z nimi czas. I tak, Monica zorganizowała popołudniowe zajęcia dla seniorów. Mieszkańcy pod pretekstem nauki języka mieli okazję do regularnych spotkań, co w dużym stopniu przyczyniło się do integracji społeczności lokalnej. Hasi i Monica zaproponowała swoim podopiecznym zajęcia sportowe, nawiązując dzięki temu jeszcze bliższą więź z rówieśnikami.

Najważniejszym z działań, w które zaangażowali się wolontariusze Ośrodka Szkolno- Wychowawczego było wsparcie dzieci z niepełnosprawnością intelektualną i ruchową. Realizując własne pomysły oraz uczestnicząc w różnego rodzaju zajęciach oferowanych w ośrodku zdobywali wiedzę na temat upośledzeń oraz cenne doświadczenie w pracy z niepełnosprawnymi.

Alba, Cristina, Sandra i Vincenzo prowadzili także warsztaty językowe dla pracowników SOSW według własnych koncepcji i scenariuszy. Wolontariusze z entuzjazmem brali udział w różnego rodzaju wydarzeniach środowiska lokalnego. Wzięli czynny udział w realizacji trzeciej edycji projektu „Jestem Europejczykiem i to brzmi dumnie”, w ramach którego wspierali wychowanków SOSW podczas zajęć kulinarnych „Smaki Europy” oraz zajęć z arteterapii „Kolorowa Europa”. Tandem językowy to jeden z pomysłów zaproponowanych przez Stowarzyszenie, w którym chętnie wzięli udział wolontariusze. Przy okazji nawiązywali kontakt z lokalną społecznością, ucząc się używać języka w praktyce. Ich działania przyczyniły się do wzrostu wiedzy na temat innych krajów i ich kultur oraz poszerzenia sieci kontaktów. Z dumą obserwowaliśmy jak otwierają się serca wolontariuszy i mieszkańców naszego regionu. Skarby w postaci nowych doświadczeń, przyjaźni i wspólnie spędzonych chwil zabiorą ze sobą nie tylko Hasibe,

Monica, Alba, Cristina, Sandra i Vincenzo, ale także wszyscy, z którymi mieli okazję współpracować.

Ahoj przygodo!

Jak wiadomo, apetyt rośnie w miarę jedzenia. Działalność wolontariuszy zaczęła przynosić coraz większe efekty. Ich obecność w organizacjach goszczących ‘odświeżyła’ i na nowo scalila kadre, która nabrała ochoty na podejmowanie nowych inicjatyw. Wierzimy, że ich pobyt i zaangażowanie znacznie przyczyniły się do wzrostu tolerancji i zwalczania form dyskryminacji w naszym regionie. Jest to niezwykle istotne tu na Podlasiu, gdzie owszem mamy do czynienia z wielokulturowością, ale jest to wielokulturowość tradycyjna, występująca tu od wieków. Mieszkańcy rzadko mają jednak okazję spotkać się i porozmawiać z przedstawicielami innych państw i kultur, przez co są zamknięci i często nieufni w stosunku do obcych. Wolontariusze otworzyli naszą społeczność lokalną na świat. Swoją obecnością pokazali, że w „inności” tkwi wartość, którą należy szanować i pielęgnować. Echo pobytu wolontariuszy w Polsce niosło się poza granice Podlasia. Ich działalność przyczyniła się do wzmocnienia współpracy z partnerami na poziomie międzynarodowym, promocji programów Unii Europejskiej oraz wzrostu świadomości tożsamości Europejskiej. Wielu ludzi zrozumiało, że dzięki współpracy i wsparciu możemy osiągnąć znacznie lepsze efekty, ucząc się przy tym od siebie nawzajem i czerpiąc obopólne korzyści.

01/07/2014 – 31/07/2015

Czerwiec to miesiąc, w którym wolontariusze przybili do portu. To czas pożegnań, refleksji i powrotu do miejsc, z których przybyli. I choć wydawać się może, że wrócili do punktu wyjścia, to w rzeczywistości wracają z „kuframi pełnymi skarbów”, o których odnalezieniu nawet nie śnili 10 miesięcy wcześniej. Największym z nich okazało się odkrycie, że nie w otrzymywaniu, a w dawaniu tkwi największa radość. Piękno Wolontariatu Europejskiego polega na tym, że efekty działania naszego projektu nie skończyły się wcale wraz z jego zakończeniem. Wręcz przeciwnie, teraz dopiero wolontariusze zbierają plony swojej cięższej pracy. „Muszę powiedzieć, że podczas mojego pobytu w Polsce nauczyłam więcej niż przez całe dotychczasowe życie” pisze Monica.

Bezpieczna przystań

„Dzięki zdobytym doświadczeniom wiem, co chcę robić w przyszłości” dodaje Hasibe. Ich podopieczni wspominają ich z uśmiechem na twarzy. Czy istnieje lepszy sposób na promowanie działalności wolontariackiej i związanych z nią postaw? Młodzież zainspirowana ich pobyt w Polsce sama rozważa wzięcie udziału w podobnym projekcie. Obie strony mówią o bezcennych zdobyczach, takich jak: współpraca, wsparcie, samodzielność, tolerancja, i kreatywność. Efekty projektu „Otwarty umysł na międzykulturowe uczenie się” są przykładem na to, że warto działać, podejmować wyzwania i ruszać w nieznaną z głową pełną marzeń.

W ROLACH GŁÓWNYCH

Wolontariusze

Monica, Hasibe, Alba, Cristina, Sandra i Vincenzo

Organizacje przyjmujące:

Specjalny Ośrodek Szkolno Wychowawczy im.

Waldemara Kikolskiego,
Zespół Szkół w

Dąbrowie Białostockiej im. Generała
Nikodema Sulika

Organizacje wysyłające:

STRANAIDEA,

Coordinadora Infantil y Juvenil de
Tiempo Libre de Vallecas,
Ayuntamiento de Albacete,
Asociación Cazalla Intercultural,
IN VIA e.V

Organizacja koordynująca:

Stowarzyszenie Międzynarodowej i
Międzykulturowej Wymiany

ANAWOJ

Ilustracje:

Barbara Kozłowska

Tekst:

Dominika Prażmowska

